

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาการจัดตั้ง
ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาการจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัตินิยามคำว่า “ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” หมายความว่า พื้นที่ที่จัดไว้บนพื้นดินหรือน้ำหรือพื้นที่อื่น สำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อการขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวของอากาศยานเป็นการชั่วคราว ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาการจัดตั้งที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยาน ต้องมีลักษณะทางกายภาพเป็นไปตามที่ระบุไว้ในคู่มือการบินของอากาศยานที่จะทำการบินขึ้นลง และมีสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งติดตั้ง อุปกรณ์และการดำเนินงานที่เหมาะสมต่อการบินขึ้นลงของอากาศยาน

ข้อ ๒ ที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่จัดตั้งขึ้น ให้มีระยะเวลาการใช้งานไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้ง

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม